

בס"ד. שיחת שביעי של פסח, ה'תשי"א.

— לאחר תפלת מנחה —

בלתי מוגה

שביעי של פסח הוא יומו של משה רבינו, כמודגש בקריאת היום: "אז ישיר משה"² [ולא עוד אלא שגם השירה של בני נכללת בהשירה של משה, שלכן נאמר "ישיר משה ובני ישראל" בלשון יחיד³, מפני ההתכללות דבני במדרגתו של משה], ואחרון של פסח הוא יומו של משיח, כמודגש בהפטרת היום (לאחרי ההקדמה "עוד היום בנוב וגו'")⁴ בענינו של משיח: "ויצא חוטר מגזע ישי וגו'".⁵

משה ומשיח שייכים זל"ז, ולא עוד אלא ש"גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון" (משיח)⁶. ואף שמשה הוא משבט לוי, ומשיח הוא משבט יהודה, הרי, חילוק זה הוא רק בחיצוניות, אבל בפנימיות ה"ה שייכים זל"ז, כאמור, "גואל ראשון הוא גואל אחרון".

ובכל אופן — שניהם (משה ומשיח) "שיינע אידן"...

ובעמדנו ברגעים שבין יומו של משה רבינו ליומו של משיח — צריכים להשתדל לנצל זמן זה כדבעי.

(6) ראה שמו"ר פ"ב, ו. זח"א רנג, א. שער הפסוקים פ' ויחי.

(7) ראה אוה"ח ויחי מט, יא. וראה גם לקו"ש ח"א ע' 8 ואילך. חל"ה ע' 206 הערה 6. אג"ק ח"ח ע' תקטו.

(1) בהבא לקמן — ראה גם שיחת אחש"פ בתחלתה (לקמן ע' 38 ואילך).

(2) בשלח טו, א.

(3) ראה שמו"ר פכ"ג, ט.

(4) ישעי' יו"ד, לב.

(5) שם יא, א.